

Budakeszi búcsú

Augusztus 8-án ünnepeltük templomunk születésnapját. Búcsú volt Budakeszin kirakodóvásárral, körhinta nélkül, de hagyományos népi játékokkal a Szent Lászlóház udvarán. Mint minden évben, nagy sürgés-forgás fogadta a misére érkezőket. Az udvaron már fortyogott az ebéd, gyűltek a sütemények, mint az egy valamire való születésnapon illik.

A misén meghallgathattuk Havas Boldogasszony történetét, és templomunk védőszentjéhez szóltak a Hagyományörző Asszonykórus Mária-énekei is. A fűрге lábú hívek élvezhették a mise végén már hagyományos nyári havazást.

A lelki megtisztulás után a fűvőszene adta a hangulatot, és amíg a zenészek szusszantak, a Hagyományörző Vegyeskar kedveskedett egy dalsokorral az egybegyűl-

teknek. Jóízű falatozás közben jóízű beszélgetés következett, kellemes zeneszó mellett. Jó volt az ismerős arcokat látni, és fájó volt szembesülni az elmúlt év veszteségeivel.

Köszönjük a szervezést az egyházközösségnek, a Hagyományörző Körnek és a Német Önkormányzatnak, valamint a fűvőszenekar lelkes fiataljainak a közreműködését.

Krizsán Edit kórusvezető

Új elnök a Széchenyi Társaság élén

Az elsők között, több mint 30 éve alakult meg a Széchenyi Társaság mint országos egyesület. Célját úgy fogalmazta meg, hogy „névadójának örökségét alapul véve, felekezetre, világnézetre és pártállásra tekintet nélkül munkálkodjék Magyarország, a nemzet felemelkedéséért, szellemi erkölcsi és anyagi gyarapodásáért, mindenkor szem előtt tartva az egyetemes magyarság érdekeit.” **Szemereki Zoltánnal**, Budakeszi emeritus polgármesterével, a Széchenyi Társaság új elnökével beszélgettünk.

■ **Mi készítette a kapcsolat felvételére a társasággal?**

Szemereki Zoltán: A 90-es években gyakran mondtam, hogy Budakeszi egy ezred résznyi Magyarország. Igyekeztem akkor ezért az „ezred részért” dolgozni. Ebben az időben ismertem meg két olyan

nagyságot, akinek példája sokat segített a közügyekben, a politikában eligazodni. Az oktatás miatt gróf Klebelsberg Kunó volt az egyik, a másik gróf Széchenyi István. Széchenyi István a 19. század nagy reform időszakában élő széles látókörű, szinte polihisztorként munkálkodó „legnagyobb magyar”, aki Magyarország felemelését tekintette fő céljának.

„Egynek minden nehéz, soknak semmi nem lehetetlen”. Széchenyi vezérgondolata a választást egyértelművé tette, miközben a 20. század nagy formátumú egyénisége is példaképem maradt.

Hamarosan a Budakeszi Széchenyi Baráti kör elnökségi, majd az országos Széchenyi Társaság elnökségének

is tagja lettem. Közel egy évtizede a társaság alelnökének választott.

2020-ban sajnálatos esemény volt korábbi főtitkárunk, majd elnökünk *Dr. Rubovszky András* úr betegsége, majd elhalálása. Kérésére már közel egy éve megbízottként vezettem a társaságot, majd idén június 8-án a közgyűlés egyhangúlag elnökké választott. Számomra a felkérés és a választás is megtiszteltetést jelentettek.

■ **Hogyan fogalmazná meg a társaság jövőjét, céljait?**

Sz. Z.: Társaságunk hagyományos, konzervatív, mégis – Széchenyi szelleméhez hűen – innovatív. Ezt megőrizni az egyik fő feladat.

A másik, hogy a Széchenyi-ismeretek az ifjúság számára is érdekesekek legyenek. Kapcsolatokat kell teremtenünk, minél szélesebb körben a magyar egyetemekkel, ahol nemcsak az ismereteket, hanem a közjó szolgálat kötelességét is meg kell tanítani, vonzóvá kell tennünk. Magyarországon fontosnak tartjuk a bizalom légkörét ismét megteremteni. Pártállástól függetlenül valljuk, hogy a „hinni és hihetni egymásnak” közös nemzeti érdekünk.

■ **Köszönöm a riportot!**

Kosinszky Zsuzsa